

Cselényi Béla

PRÓZA ÉS LÍRA KÖZÖTT

próza és líra között
megérint egy ruhaszín
ma az öregek divatja
hasonlít a tegnapi fiatalokéhoz
véletlenül éppen világoskék
rövid ujjú trikót vettem fel
s eszembe jutott hogy harminchat éve
éppen ilyen trikót vettem magamra
lakodalom volt
egy kolozsvári
bauhaus-tornyú épületben
rövid éltű osztálytársnőm
ment férjhez éppen
halála előtt három évvel

próza és líra között
felidézem a lakodalmat
eszembe jut sok adat
melyektől nem lesz jobb a vers
csak én igényelném
más talán senki

halad a tartalom
a prózától a líra felé
s az adattörmelékek
kirostálódnak és felgyűlnek
a sejt közötti állományban
a prózai és lírai sejtek
közötti langyos szövetnedvben

úgy hiányzik
hogy másoknak is hiányozzon
valami apró adatszerűség

úgy hiányzik
hogy valaki közbevigjon
állj meg
volt rajtad farmer
utazási láz
edzőcipő
övbefutódon
alumíniumkarika
s szüleid éppen
vásárhelyen voltak

Budapest, 2016. VII. 25.

A KÖLTÉSZET NAPJA

szavak kubizmusa
érintőlegesen
leírja a várost
költészet napja van
a költők nőnapja
a költőietlen
világ most eljártssza
hogy rím s ritmus nélkül
milyen szegény lenne
háromszázhatvannégy
megmaradó napja

Budapest, 2016. IV. 11.

A FELBONTATLAN NAP

ma még nem pattintottam fel
a rádió kókuszdióhéját
nem folyt ki belőle a fehér lé

nem láttam fehér húsát
álmosan kávézom
álmosan délben
édes fehér lé helyett
keserű barna lében
ne is mondjatok nekem
híreket
jókat rosszakat
hagyjatok meg a barna lében
leben
und
lassen leben

Budapest, 2017. III. 4.

EGY GYERMEKKORI TORLÓDÁSRÓL

Nem tudom haikuba rekeszteni azt a pillanatot,
amikor egyszer vendégeinket moziba vittük(,) és torlódtunk kifelé a cserépkályha és az antik asztal között, míg jobbkézt az asztalon nyitva hevert egy százéves természetrajzkönyv, s vendégeink serdülő fia kipróbálta töltött ceruzánkat. Mindez nem fér haikuba, talán mert európai boldogság volt.

Budapest, 2017. II. 8.

TÁRSASÁGBA MENNI

társaságba menni
hordozni magamat fapálcikán
mint a púpos udvari bolond
vállalni a púposságot

és büszkélkedni a csörgősipkával
unatkozni ha csak más a fontos
és feszengeni
ha alád nyúl a figyelem
bármilyen hihetetlen
de társaságba menni
egy kissé járdára fekvés nekem
hogy a helyem voltaképpen
legalább annyira
a rongyos paplannal megvetett járda
mint a társaság
olyan nehéz olykor időzíteni
s átélni sokszor azt az apró ájulást
azt a lemérhetetlen mikropánikot
amint átléped valaki küszöbét
leplezni szánakozásodat
ha giccseket találsz
leplezni sóvárgásodat
ha olyasmit látsz amid hiányzik
leplezni a letűnt zártosztályt
akár egy köztörvényes múltat
leplezni a halántékmembránt
a vasaló alakú fehér guminyelvet
leplezni a felejthetetlen
boldogtalanságot
a nyári típusút
a strandlabdásat
leplezni a közönyt
az utódokkal való kérkedéskor
mindez többágú
selymes csörgősipka

Budapest, 2017. I. 4.